

خَطِ پُولُسِ بَلَدِه تَيْتُسِ

پيشگفتار

امی خط ره پُولُسِ بَلَدِه تَيْتُسِ نوښته کده. تَيْتُسِ یگ ایماندارِ غَیرِ یَهُودِ و همکار و دوستِ پُولُسِ بُوَد که دَ اِعلانِ کدوِنِ خوشخبری اُو ره کومک مُوکد. پُولُسِ رهبری جماعتِ ایماندارای جزیره کریت ره دَ عَهْدِه تَيْتُسِ ایشْتُد.

پُولُسِ دَ امزی خطِ سِه مقصدِ خاصِ دَره:

فهرستِ عِنوانها

دُعا و سلام (فصلِ ۱ آیه ۱)

وَضِيفِه تَيْتُسِ (۱:۵)

تعلیماتِ دُرستِ بَلَدِه ایماندارا (۱:۲)

رفتارِ ایماندارا (۱:۳)

هدایتِ های آخِرِی (۱۰:۳)

۱ از طرفِ پوئس، غُلامِ خُدا و رُسولِ عیسیٰ مسیح. ما بَلَدِه تَقْوِيه ايمانِ اِنْتِخاب شُدِه
 های خُدا و بَلَدِه بيانِ امزُو حَقِيقَتِ که دَ خُداپَرستِي و جُودِ دَرِه، رَبِي شُدِيم. ۲ اِي حَقِيقَتِ
 بَلَدِه زِنْدَگِي اَبَدِي اُمِيدِ مِيدِيه، چُون خُدا که دَرِوَعِ نَمُوگِه، و عِدِه زِنْدَگِي اَبَدِي رِه پيش از
 شُرُوعِ دُنْيا دَز مودَد. ۳ اُو کلامِ خُو رِه دَ وختِ مُعَيَّنِ بَرَمَلَا کد. اَرِه، تَبليغِ کدُونِ امزِي کلامِ
 دَ حُکْمِ خُدا که نِجاتِ دِهِنْدِه مو اَسْتِه دَ عُهْدِه ازمِه ايشْتِه شُد. ۴ بَلَدِه تَيْتُس باچِه حَقِيقِي مِه
 دَ وِسيَلِه ايمانِي که هَر دُوي مو دَزُو شَرِيکِ اَسْتِي: فَيْضِ و سَلامَتِي از طرفِ اَتِه مو خُدا و
 نِجاتِ دِهِنْدِه مو مَسِيحِ عيسِي نَصيبِ تُو شُنِه.

وَضِيْفِه تَيْتُس

۵ تُو رِه امزِي خَاطِرِ دَ جَزِيْرِه کَرِيْتِ ايشْتُم تا که کاراي باقِي مَنْدِه رِه پيش بُرْدِه نَظْمِ رِه بَرقرار
 کني، يَعمِي اُمُو رَقْمِ که بَلَدِه تُو دَسْتُورِ دَدِه بُوْدُم، دَ هَر شَارِ دَ بَيْنِ ايماندارا رَهْبِرا رِه تَعْيِينِ
 کُو. ۶ هَر کُدَمِ ازوا بايد شَخْصِ بَ عَيْبِ، تَنها شُوي يَگِ خَاتُو و صَاحِبِ بَچِکِيچايِ ايماندار
 بَشِه و اُمُو بَچِکِيچا دَ بَ بِنْدوباري و سَرکَشِي مَلامَتِ نَشُدِه بَشِه. ۷ سَرپَرستِ جَماعتِ بايد
 شَخْصِ بَ عَيْبِ بَشِه، چَرا که مَسْئُولِ کارِ خُدا يَه. اُو بايد خُودخاه و تَندَخُوي، شَرابخور و
 جَنگرِه نَبَشِه و نَه ام دَ پُشتِ فَايِدِه حَرامِ بَگَرْدِه، ۸ بَلِکِه بايد مِهْمُونَواز، خَيْرِخاه، خَرَدَمَنَد،

عادل، پاک و خوددار بشه. ^۹ او امچنان باید کلام ره که قابل اعتماد و د مطابقی تعلیمات دُرست آسته، محکم بگیریه. دَمزی رقم او میتنه دیگر ره قد تعلیم صحیح-و-سالم تشویق کنه و مخالفین ره رد کنه.

^{۱۰} چون آدمای سرکش، ایله گوی و فریبکار کلو یه، خصوصاً از جمله پیروای ختنه.

^{۱۱} لازمه که دان ازوا بسته شنه، چراکه اونا بلده فایده حرام اوطور تعلیم میدیه که نباید

^{۱۲} دده شنه و دَمزی طریقه کلو خانواده ها ره تباه مونه. یکی از پیغمبرای کریتی که از بین خودون شی بود، گفته:

”مردم کریت همیشه دروغگوی، جانورای درنده و گوره دوستای ثمبل آسته.“

^{۱۳} ای توره حقیقت دره. امزی خاطر اونا ره سخت سرزنش کو تا که ایمان ازوا سالم بشه

^{۱۴} و اونا د آوسانه های یهودی و د احکام مردمی که حقیقت ره رد مونه گوش ندیه.

^{۱۵} بلده آدمای پاک هر چیز پاک آسته، مگم بلده کسای که نجس و بے ایمان آسته، هیچ

^{۱۶} چیز ام پاک نییه، چون ام فکر ازوا فاسد آسته و ام وجدان شی. اونا ادعا مونه که خدا

ره مینخشه، مگم اعمال و کردار ازوا ثابت مونه که اونا خدا ره انکار مونه. اونا زشت و

نافرمان آسته و بلده هیچ عمل نیک بدرد نمُوخوره.

۲ لیکن تُو اینمی چیزی ره که دَ مُطابِقِ تَعْلیمِ دُرُستِ اَسْتِه، یادِ بَدی: ۲ مَرْدایِ پیرِ باید خوددار، سَنگین و خِرَدَمَند بَشِه و دَ ايمان و مُحَبَّت و پایداری رفتارِ سَالِمِ دَشْتِه بَشِه. ۳ امی رقم خاتونوی پیر دَ اِحْتِرامِ رفتارِ کُنِه، بَدگویی نَکُنِه و مُعتادِ شرابِ نَبَشِه، بلکه چیزای ره تعلیمِ بَدیه که خُوب-و-نیک اَسْتِه، ۴ تا که دَ خاتونوی جوانترِ یادِ بَدیه که اونا شوی و بچکِیچای خُو ره دوست دَشْتِه بَشِه ۵ و خِرَدَمَند، پاک دامو، مَصْرُوفِ دَ کارای خانه، مِهرو و تابع دَ شُوبون خُو بَشِه، تا هیچ کس دَ بارِه کلامِ خُدا بَدگویی نَکُنِه. ۶ امی رقم مَرْدایِ جوان ره نَصیحَتِ کُو که فِکِرِ سَالِمِ دَشْتِه بَشِه. ۷ دَ هر چیز خود ره یگ نُمونِه اعمالِ نیک جور کُو، یعنی دَ تَعْلیمِ خُو دُرُست و اَبْرُومَند بَش، ۸ و تورایِ سَالِمِ و بے عیب بُوگی که قابلِ اِنْتِقادِ نَبَشِه و شَخْصِ مُخَالِفِ، ازی که بَلَدِه بَد گُفتون مو کُدم دَلیلِ نَدَرِه، شَرْمِنْدِه مَوْشِه.

۹ غلاما باید دَ هر کار از اربابای خُو اِطاعَتِ کُنِه و رِضایَتِ ازوا ره بَدُونِ گُفتوگوی حاصِلِ کُنِه. ۱۰ اونا باید چیزی ره بَلَدِه خُو دُزی نَکُنِه، بلکه کاملاً صَادِقِ و دُرُستکار بَشِه تا تَعْلیمِ نِجاتِ دِهِنْدِه مو خُدا، جَلْبِ تَوَجُّهِ شُنِه. ۱۱ چُونِ فِیضِ نِجاتِ بَخْشِ خُدا، بَلَدِه پَگِ مَرْدُمِ ظاهِرِ شُدِه. ۱۲ و اینمی حَقِیْقَتِ مو ره تَشْوِیْقِ مُونِه که بے دِینِی و خَاهِشَاتِ دُنْیایی ره ایلِه کُنِی و دَ خِرَدَمَندی، صِدَاقَتِ و خُداپَرستِی دَ ای دُنْیا زِنْدَگی کُنِی، ۱۳ و چِیمِ دَ راهِ اُمیدِ پُرْبَرِکَتِ، یعنی ظُهُورِ پُرْجَلالِ خُدایِ بُرْزَگِ و نِجاتِ دِهِنْدِه مو عِیْسِی مَسِیحِ بَشِی. ۱۴ اُو

خود ره بلده ازمو فدا کد تاکه مو ره از هر رقم شرارت آزاد کُنه. خاهش ازو اینمی بُود که مو ره پاک کده بحیث یگ مِلتِ خاص قبول کُنه که مو کاملاً عاشقِ نیکوکاری بشی. ^{۱۵} ای تورا ره دَ مردم بگی و قد اختیارِ کامل اونا ره نصیحت کده سرزنش-و-اصلاح کُو. نه ایل که یگو کس تُو ره بے اهمیت حساب کُنه.

رفتارِ ایماندارا

^۳ دزوا یاد آوری کُو که از حکمرانا و مقاماتِ دولتِ اطاعت کُنه و از آیدِ ازوا شُده بلده هر کارِ نیک تیار بشه. ^۲ اونا باید دَ باره هیچ کس بدگویی نکُنه، بلکه از جنجال-و-نزاع دُوری کده قد هر کس مُلایم و نرم رفتار کُنه. ^۳ چُون خود مو ام یگ زمان نادو، نافرمو، گمراه و بنده های شهوت و عیاشی ها بُودی و روزای خُو ره دَ حسادت و کینه جویی تیر مُوکدی. دیگر و از مو بد شی میمد و مو ازوا بد مُوبردی. ^۴ مگم وختیکه مهربانی و مُحبتِ خُدا، نجات دهنده مو ظاهر شد، ^۵ او مو ره نه از خاطر اعمالِ نیک مو، بلکه بخاطرِ رحمتِ خود خُو نجات دَد و دَ وسیله غُسلِ تَوَلدِ نو از طریقِ روحِ اَلْقُدس تازه کد. ^۶ خُدا امی روحِ اَلْقُدس ره تَوَسُطِ نجات دهنده مو عیسیٰ مسیح، سَخاوَتَمَندانه دَز مو بخشید، ^۷ تاکه دَ واسطه فیضِ ازو، عادل حساب شنی و دَ امیدِ کامل وارثِ زندگی اَبَدی شنی. ^۸ ای توره کاملاً دُرست آسته، امزی خاطر از تُو میخایم که دَ باره امزی چیزا حتماً تاکید کُنی تا او کسای که دَ خُدا ایمان اُورده، دایم دَ کارای نیک مصرُوف بشه. اینمی

چیزا بلده مردم خوب و فایدمند آسته. ^۹ از بحث های پوچ، شجره نامه ها، اختلاف نظر و جنگ لفظی د باره شریعت دوری کو، چراکه ای چیزا بے فایده و باطل آسته.

هدایت های آخری

^{۱۰} آدم نفاق انداز ره یگ یا دو بار نصیحت کو و اگه گوش نکد، دیگه دز شی کار نداشته بش، ^{۱۱} چون میدنی که او گمراه شده و خود خو ره د راه گناه محکوم مونه. ^{۱۲} وختیکه آرتیماس و یا تیخیکاس ره د دیر از تو ری موم، کوشش کو زودتر د شار نیکوپولس د پالوی مه بییی، چون تصمیم گرفتیم که زمستو ره د اونجی تیر کنیم. ^{۱۳} د آماده کدون زیناس وکیل و اپلوس بلده سفر شی، اونا ره از حد کلو کومک کو، تاکه د هیچ چیز محتاج نبشه. ^{۱۴} برارو د بین ازمو باید یاد بگیره که چی رقم خود ره د کارای نیک مصروف کنه تاکه ضرورت های اولیه ره پوره کنه و خودون شی بے ثمر نمنه. ^{۱۵} کسای که قد ازمه آسته، پگ شی سلام های خو ره میرسنه. د او کسای که مو ره از خاطر ایمان دوست دره، دزوا ام سلام برسن. فیض و سلامتی نصیب پگ شمو شنه. آمین.